

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **S. S.**, st. přísl. Ukrajina, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.8.2011, č.j.: MV-15225-5/SO-2011,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 24.11.2010 č.j. CPPH-010608/CI-2010-60, jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. b) a § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. i) a k) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, a to tak, že: „Žádost pana S. S., nar. X, státní příslušnost Ukrajina, bytem v České republice Janského 2209/65, Praha 5, o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podaná na Oblastním ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha dne 9.2.2010 se podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 427/2010 (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), zamítá a platnost povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje.“

V odůvodnění pak odvolací orgán mimo jiné uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že dne 9.2.2010 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem účasti v právnické osobě – výkonný manažer. Správní orgán I. stupně této žádosti nevyhověl a platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky neprodloužil.

Dále bylo odvolacím orgánem ze spisového materiálu zjištěno, že dne 11.2.2010 byl pod č.j. CPPH-010608/CI-2010-60 se žalobcem sepsán za účasti tlumočnicka protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Po poučení žalobce uvedl, že na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účasti v právnické osobě. Ve firmě Adept Media Group s.r.o. je spolu s manželkou manažerem a jednatelem. Neví, kde je firma registrovaná a kde sídlí. V sídle společnosti nikdy nebyl, ví, že se jedná o byt. Firmu vede pan I. H., který se o vše stará. Uvedl, že přes internet shání nemovitosti, stejnou firmu má na Ukrajině, proto zde podniká stejným způsobem. Většinou pobývá na Ukrajině, do České republiky jezdí přibližně pětkrát až sedmkrát ročně, v posledním půlroce zde byl čtyřikrát na jeden až dva týdny, v roce 2009 jezdil méně, neboť se mu narodila dcera.

Odvolací orgán konstatoval, že neplnění účelu pobytu je obligatorním důvodem pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a povolení k dlouhodobému pobytu /§ 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb./ a tedy důvodem pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Z vyjádření žalobce podle odvolacího orgánu vyplývá, že pobývá především na území Ukrajiny, kde také podniká. Území České republiky pouze navštěvuje, činnost společnosti, jejímž je jednatelem zabezpečuje jiná osoba, sám nezná ani sídlo společnosti. Na základě tohoto vyjádření učinil dle názoru odvolacího orgánu správní orgán I. stupně oprávněný závěr, že žadatel neplní účel, za kterým mu byl pobyt povolen, tj. výkon funkce statutárního orgánu obchodní společnosti. Odvolací orgán měl za to, že návštěvy území České republiky v jím uváděném rozsahu může žalobce uskutečnit na základě víza k pobytu do 90 dnů.

K námitce žalobce vztahující se k formulaci výroku napadeného rozhodnutí přistoupil odvolací orgán k jeho změně spočívající v zúžení právní kvalifikace důvodů neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť aplikaci ust. § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. i) a k) zákona č. 326/1999 Sb. považuje vzhledem k prokázanému neplnění účelu pobytu cizincem za nadbytečnou.

Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy a projevem libovůle žalovaného správního orgánu. Podle žalobce zákon o pobytu cizinců držiteli povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nestanoví, a není tedy rozhodné, jak často a po jakou dobu se držitel na území České republiky, v určitém časovém úseku zdržuje. Podle žalobce nelze po něm oprávněně požadovat, aby se na území České republiky zdržoval převážně nebo dokonce nepřetržitě.

Žalobce rovněž namítal, že jako společník a jednatel společnosti založené dle českého právního řádu je nositelem řady oprávnění a také povinností. Napadeným nezákonným rozhodnutím by mu byla upřena možnost řádného výkonu svých zákonných oprávnění a současně znemožněno plnění povinností a s tím spojené důsledky v rovině zákonné a smluvní odpovědnosti.

Žalobce současně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a to v souvislosti se zákazem libovůle správního orgánu. Žalobce také odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 24/2011-79.

Ve vyjádření k žalobě odvolací orgán odkázal na žalobou napadené rozhodnutí s tím, že navrhl žalobu zamítnout.

Při jednání konaném u Městského soudu v Praze dne 10.11.2015 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaný omluvil svoji neúčast při tomto jednání.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty: Žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 9.2.2010 vč. výpisů z obchodního rejstříku ze dne 8.2.2010 a ze dne 11.11.2009, nájemní smlouvy, pojistné smlouvy o základním zdravotním pojištění cizinců ze dne 9.2.2010, potvrzení o výši zůstatku na účtu ze dne 8.2.2010; protokol sepsaný Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké Policie, Inspektorátem cizinecké policie Praha ze dne 11.2.2010; rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 24.11.2010, č.j. CPPH-010608/CI-2010-60; odvolání žalobce ze dne 9.12.2010 vč. jeho doplnění ze dne 21.12.2010; žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 9.8.2011 č.j.: MV-15225-5/SO-2011.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil věc takto:

Podle § 35 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).

Podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.

Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

V dané věci je nesporné, že žalobce dne 9.2.2010 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě. Při jednání konaném 11.2.2010, z něhož byl správním orgánem I. stupně sepsán protokol č.j. CPPH-010608/CI-2010-60, žalobce uvedl, že v České republice pobývá na základě podnikatelského víza, VC36, tedy za účelem prodeje bytových a nebytových prostor. Ve společnosti Adept Media Group s.r.o., která je rodinnou firmou, jsou žalobce spolu s manželkou jak společníky, tak jednateli. Kde předmětná firma sídlí, kde je registrována, žalobce neví, nikdy tam nebyl, má povědomí pouze o tom, že je to byt. Firmu vede pan I. H., který se o vše stará. Žalobce přes internet shání nemovitosti k pronájmu či koupi, stejnou firmu má i na Ukrajině, kde podniká stejným způsobem. V České republice byl za poslední půlrok čtyřikrát a to na jeden až dva týdny, stále si kupuje letenky včetně zpáteční. Žalobce také uvedl, že většinou pobývá na Ukrajině, do České republiky přijíždí přibližně pětkrát až sedmkrát ročně. V roce 2009 se mu narodila dcera, takže jezdil méně. Pokud pobývá v České republice, zdržuje se na adrese P. 5, J. 2209, kde v bytě 3+1 má pronajatý jeden pokoj. V bytě pak bydlí další lidé.

V projednaném případě se soud ztotožnil se závěry, k nimž dospěl žalovaný odvolací správní orgán, když zamítl odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí, jímž nebylo prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu. Soud shodně se žalovaným má za to, že jednou z esenciálních podmínek pro prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu je skutečnost, že cizinec plní účel, pro který mu vízum k dlouhodobému pobytu bylo uděleno, přičemž ze skutečností, které byly zjištěny ve správním řízení a které pocházejí především od samotného žalobce, z jeho vyjádření v rámci správního řízení, je zřejmé, že žalobce v podstatě účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno, neplní. Žalobce je sice společníkem a jednatelem ve společnosti, která je evidována v České republice, nicméně pro provoz a fungování této společnosti jeho osobní přítomnost v České republice není vůbec potřebná, žalobce se tady koneckonců téměř vůbec nezdržuje, do České republiky přijíždí jenom na krátkou dobu několikrát za rok (5-7x), jak sám uvedl, předmětnou obchodní činnost vlastně provozuje přes internet, takže jeho fyzický pobyt na území České republiky vlastně pro takový účel není vlastně potřeba. O tom, že se žalobce ve firmě ani nezdržuje, koneckonců svědčí i to, že v sídle společnosti, jak sám uvedl, vlastně ani nikdy nebyl.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Podle judikatury (např. č. 2951/2014 Sb. NSS) neplnění účelu předchozího pobytu po převážnou část doby je důvodem pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Za tohoto stavu věci žalovaný správní orgán učinil náležité konstatování, že žalobce tedy neplní účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno, když pobývá především na Ukrajině, kde také podniká, území České republiky pouze navštěvuje, činnost společnosti zabezpečuje jiná osoba a sám žalobce pak ani nezná sídlo společnosti, jejímž je jednatelem. Neplnění účelu, pro který bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno, je pak zákonným předpokladem pro to, aby žalobci ve smyslu ust. § 35 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nebyla doba pobytu na území České republiky nad 90 dní prodloužena.

Pokud pak žalobce v žalobě poukazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j.: 2 As 55/2007, 2 As 31/2005, 1 As 24/2011, ty nijak nesouvisí s předmětem řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze vzhledem ke shora uvedenému nepřisvědčil žádné z uplatněných námitek žalobce a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Z tohoto důvodu soud žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst.1 věta první s.ř.s., podle něhož by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení podle úspěchu ve věci náleželo žalovanému správnímu orgánu, tomu však žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly, a proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. listopadu 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Beranová